

RÁDAY ZSÓFIA

Díszőrség

Adok majd rossz tanácsokat is,
de nem tehetek róla, hogy irigy vagyok,
és gyűlöllek, ahogy csak a feleslegessé váltak
tudják azt, aki megörökli tőlük a fontosságot.
Akinék egy számmal jobban is áll.
És nem tehetsz róla te sem.
Először felváltva strázsálunk majd a főkapunál.
Fésülködj meg az őrségváltáshoz,
sikáld ki körmeid, szöszöld le a szárnyakat.
Díszrepülésben gyere, aminek, ideillő
diplomád szerint, már jó ismerője vagy.
Csak ki ne látsszon vállaid kecsessége
alól a bizonyításvágy, a turistaszemnek
tetsző alakban érkezz, ne a hivatalosban.
Addig fokozatosan szoktasd magad
a forrósághoz: redőnyön átforgácsolt fénnel,
égő szentek, tűzmártírok olcsóbb kegytárgyaival,
gyűjtősnak félretett szoláriumkatalógusokkal,
a kazánfűtő félreérthető szándékaival,
tücsöklyukakból fütyülő nyárral,
bélelt kincstári zsebeiddel, rossz szeszekkel,
rövid gyufával, nyálas ujjal gyertyalángnál,
véletlen testmeleggel, utána a tervszerű haraggal.
Nem a pallos tüze miatt. Hanem, hogy pírtalan arccal
tudd túrni a báméskodó tömeg próbálkozásait,
a rád vasalt angyalbőrök kíméletlen karcsúságát,
a hétvége és ünnepnapokon megemelkedett
vakuhőtől se izzadd le műszakhoz igazított
önvédelmi sminked. Legyél üres és rezzenéstelen,
mint az örökmécs-karbantartók tüdeje műveleti területen.
Ritka, hogy valaki tényleg megpróbáljon visszaszökni.
Éjjeli szolgálat után a Mancikában kezdj, ott jó szűrős
a fröccs, mondják, mint a legfinomabb káromkodás.
Ha dolgozói bérletedből pár perc gyónásra is futja,
válaszd a bal fülkét, ott elég, ha köszörülöd torkod,
feloldoznak soron kívül, kollegiális alapon.
Nem kell törődnöd a reggeli szájszaggal.